

ให้เด็กสุขภาพดี

รายงานผลการดำเนินงาน มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ปี๒๕๕๙
Foundation for Child Development (FCD) -2016 Annual Report

ถ้อยแถลง

เสด็จสู่สวรรคาลัย

น้อมรำลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณและร่วมถวายความอาลัยแด่
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้า คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

คณะกรรมการมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ร่วมไว้อาลัย

๑. ศ.นพ.เสม	พริ้งพวงแก้ว ผู้ริเริ่มก่อตั้ง
๒. น.ส.ศรีสว่าง	พั้ววงศ์แพทย์
๓. รศ.ดร.โคทม	อารียา
๔. ศ.ดร.ชัยวัฒน์	สถาอานันท์
๕. น.ส.สุดา	ติวยานนท์
๖. น.ส.สุชาดา	ไทยบรรเทา
๗. รศ.พญ.นิตยา	คชภักดี
๘. รศ.ดร.อุบลรัตน์	ศิริยวงศ์ศักดิ์
๙. นพ.ยงยุทธ	วงศ์ภิรมย์ศานต์
๑๐. รศ.ดร.ฉันทนา	บรรพศิริโชติ
๑๑. รศ.ดร.สายฤดี	วรกิจโกศาทร
๑๒. นพ.ประพจน์	เกตุรากาศ
๑๓. ผศ.ดร.เอื้อจิต	วิโรจน์ไทรรัตน์
๑๔. ผศ.ภญ.ดร.นิตดา	เกียรติยั้งอังศุลี
๑๕. ผศ.อัษฎมณี	บุรณกานนท์

คณะกรรมการไม่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนใด ๆ
ทั้งสิ้นจากการดำเนินงานของ มพด.

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) เริ่มต้นจับประเด็นโภชนาการ แรงงานเด็ก และสื่อมวลชนเพื่อเด็ก ปัจจุบันสื่อเพื่อเด็กแตกแขนงเป็น มูลนิธิส่งเสริมสื่อเด็กและเยาวชน (สสย.) เรื่องแรงงานเด็กกระทรวงแรงงานก็ดูแลเอาใจใส่ แต่ยังมีปัญหาอยู่ในเรื่องของแรงงานเด็กต่างชาติซึ่งบางที่ขาดโอกาสทางการศึกษา ขาดโอกาสการเข้าถึงบริการสุขภาพ เรื่องนี้มูลนิธิฯ พยายามเข้าไปให้การช่วยเหลือเฉพาะรายบ้าง แต่อยากขับเคลื่อนให้เป็นนโยบายซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะยังมีคนจำนวนหนึ่งที่ต้องช่วยเหลือเด็กไทยเชื้อสายไทยก่อน อันที่จริงเด็กที่เกิดกับพ่อแม่ที่เป็นคนต่างชาติ แต่เกิดในดินแดนไทยอาจถือได้ว่ามีสัญชาติไทย การเอาใจใส่ดูแลเด็กๆ ที่เกิดในแผ่นดินไทย ไม่ว่าจะพ่อแม่ที่มีเชื้อสายอะไรก็ตาม จะเป็นประโยชน์ทั้งแก่ตัวเด็กเอง แก่พ่อแม่ และแก่สังคมไทยในอนาคต เพราะว่าเด็กที่มีคุณภาพมีสุขภาพดี เหมือนกับเป็นสินทรัพย์อันล้ำค่าของสังคม

ด้านปัญหาเรื่องโภชนาการ มูลนิธิฯ เคยทำเรื่องของอาหารกลางวันสำหรับเด็กในชนบทที่อยู่ห่างไกล ปัญหาได้รับการดูแลเอาใจใส่จากหน่วยงานราชการ รวมทั้งราชการส่วนท้องถิ่น จากโรงเรียน ตอนนี้นำกำลังเสนอแนวคิดที่ว่าเด็กควรมีอาหาร ๓ มื้อ ไม่ใช่เฉพาะอาหารกลางวัน โดยเด็ก โรงเรียน และชุมชน มีส่วนร่วมในภาคการเกษตร ที่จะหาอาหารให้พอเพียง และให้เด็กเยาวชน มีส่วนร่วมในการผลิตอาหารดังกล่าว ที่นี้กล่าวโดยเฉพาะกับเด็กที่ถือว่าอยู่ชายขอบ หรือที่อาจจะถูกมองข้ามไป ก็คือเด็กต่างวัฒนธรรม จะเป็นเด็กชาวเขา หรือเป็นเด็กจากกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ รวมทั้งเด็กของแรงงานต่างชาติด้วย ซึ่งเขามีวัฒนธรรมที่หลากหลาย

ทางมูลนิธิฯ คิดว่าถ้าสามารถเสนอแนวคิดต่อสังคม เอาอาหารที่มีรสชาติดี มีคุณค่าทางโภชนาการที่ดี ไม่เค็มจัด ไม่หวานจัด ไม่เผ็ดจัด มันจะทำให้วัฒนธรรมด้านการกินของคนในสังคม เพิ่มพูน มากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าเราส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเรียนรู้จากผู้ใหญ่ จากผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชน ถึงอาหารบางอย่างซึ่งปัจจุบันอาจไม่รู้จักรู้ให้เด็กลองทำดู

ผมคิดว่าเขาอาจจะสนใจหรืออาจจะภาคภูมิใจ ถ้าสามารถปรุงอาหารที่มีรสต่างออกไปจากที่รับประทานอยู่ทุกวัน แต่ขณะเดียวกันก็มีส่วนประกอบที่มาจากวัฒนธรรมของผู้เฒ่าผู้แก่ ของบรรพบุรุษ จะทำให้ชุมชนหรือคนที่อยู่รอบข้างได้มาชิมอาหารคุณภาพเหล่านี้ด้วย ก็เป็นจุดเริ่มต้นจุดหนึ่ง คำขวัญที่เราใช้อาจจะดูแปลกไปนิด เราใช้คำว่า “เรื่องกินเรื่องใหญ่” แต่ที่แฝงอยู่เป็นเรื่องของวัฒนธรรมและสุขโภชนาการ แต่เดิมเราไปเน้นทางด้านลบ ทูพโภชนาการ คือโภชนาการไม่เพียงพอ แต่ตอนนี้เราต้องพูดในเรื่องของการรู้จักเลือกอาหารที่เราจะบริโภค ความคิดก็คือว่าสุขภาพของเราขึ้นอยู่กับอาหารที่เราจะบริโภค แล้วความภาคภูมิใจของเราขึ้นอยู่กับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม รวมทั้งความสามารถในการผลิตอาหารที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมสำหรับกลุ่มอัตลักษณ์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ก็กำลังจะทดลองทำโครงการหลายโครงการเชิงนวัตกรรม

สำหรับปี ๒๕๖๐ จะเห็นได้ว่า มูลนิธิฯ เน้นในเรื่องของการคิดนวัตกรรมและอาจจะคิดนวัตกรรมอื่นๆ มีการเคลื่อนตัวตลอดเวลา มีการทำงานกับชุมชนกับท้องถิ่นและขยายออกไปยังชุมชนอื่นท้องถิ่นอื่น ดูแลเรื่องการสันตนาการหรือการเล่นของเด็ก ดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม ดูแลเรื่องโภชนาการ เหล่านี้เป็นต้น ที่ทำได้เช่นนี้ก็เพราะว่า มีผู้มีจิตศรัทธา เห็นความสำคัญของสุขภาพเด็ก ในหลายๆ ด้าน ด้านร่างกาย จิตวิญญาณ ก็ให้การสนับสนุนมูลนิธิฯ มาด้วยดีโดยตลอด ก็อยากจะพูดแทนเด็กกลุ่มเป้าหมาย ถึงคำ “ขอบคุณ” ที่จะฝากคืนกลับมาให้ผู้มีจิตศรัทธาที่สนับสนุนกิจกรรมดีๆ สำหรับเด็ก ขอขอบคุณมากครับ

รศ.ดร.โคทม อารียา
ประธานกรรมการมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

คำนำ

ปัจจุบันเด็กและเยาวชนยังคงต้องเผชิญกับปัญหาด้านความมั่นคงในการดำรงชีวิต ทั้งการเลี้ยงดูของพ่อแม่ กระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจที่ขาดความสมดุล ขาดการกลั่นกรองในการเลือกรับและนำไปปฏิบัติ มีแนวโน้มใช้ความรุนแรงเพิ่มขึ้น และยังพบว่าอายุเฉลี่ยของเด็กที่ใช้ความรุนแรง จนถึงกระทั่งกระทำผิดทางกฎหมายมีอายุน้อยลง รวมถึงความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดจากการกระทำรุนแรงของสมาชิกในครอบครัว และความรุนแรงที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ อาทิ โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีอิทธิพลต่อการรับรู้และเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมความรุนแรง ขณะเดียวกันสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่เสี่ยงก็เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการบ่มเพาะความรุนแรงและไม่มีความปลอดภัย หลายจังหวัดมีพื้นที่เสี่ยงมากกว่าพื้นที่ดีและสร้างสรรค์

บทบาทของครอบครัวมีผลต่อเด็กและเยาวชน ซึ่งพบว่าครอบครัวมีการปฏิสัมพันธ์กันน้อยมาก โดยเฉพาะการพูดคุยและสร้างความเข้าใจกันภายในครอบครัว ทำให้เด็กและเยาวชนหันไปหาอบายมุข สิ่งมอมเมา ที่ให้ความสุขเพียงชั่วคราว ปัญหาที่สำคัญคือพ่อแม่ผู้ปกครอง ไม่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีได้ และขาดทักษะการเลี้ยงลูกอย่างเหมาะสม แนวโน้มในอนาคต คาดว่าจะมีรูปแบบครอบครัวเดี่ยวเพิ่มมากขึ้น รวมถึงสภาพการณ์ปัจจุบันที่ความบีบคั้นทางเศรษฐกิจเป็นสาเหตุหลักให้พ่อแม่ต้องทำงานนอกบ้านมากขึ้น เด็กและเยาวชนต้องการโอกาสในการมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ผู้ใหญ่ควรส่งเสริมให้เกิดเวทีและพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเด็กกับเด็ก และเด็กกับผู้ใหญ่ เพื่อให้เด็กและเยาวชนค้นพบตนเอง เติบโตเป็นพลเมืองที่มีจิตอาสาในการพัฒนาสังคม นอกจากนี้ยังต้องการให้สื่อมวลชนนำเสนอการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ของเด็กและเยาวชน เพื่อให้สังคมได้รับรู้ภาพลักษณ์ที่งดงามของเด็ก เยาวชน ทำให้พวกเขาได้มองเห็นคุณค่าในตน และทำในสิ่งที่เป็ประโยชน์ทั้งต่อตนเอง ชุมชน และประเทศชาติ เนื่องจากพบว่าสื่อมวลชนมักจะนำเสนอข่าวที่เด็กตกเป็นเหยื่อความรุนแรงหรือเด็กเป็นผู้กระทำความรุนแรงเอง

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก(มพด.) ยังคงมุ่งเน้น คิดค้นการสร้างรูปแบบ กระบวนการช่วยเหลือเด็กและเยาวชน เพื่อให้เท่าทันสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน ทั้งในเรื่องปัญหาทุพโภชนาการเด็ก ปัญหาด้านการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐ ปัญหาเด็กในภาวะยากลำบาก แรงงานเด็ก เด็กต่างชาติและปัญหาเด็กได้รับผลกระทบจาก ๓ จขต. ในหนังสือ “ให้เด็กสุขภาพดี” รายงานการดำเนินงานมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก ปี ๒๕๕๙ เล่มนี้ ได้รายงานสิ่งที่ได้ทำในปีที่ผ่านมา พอได้เห็นถึงแนวทางการดำเนินงานการแก้ไขปัญหาและการทำงานเข้าไปช่วยเหลือเด็กในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชน มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นไม่มากนักน้อย ในนามมูลนิธิขอขอบคุณผู้ที่มีอุปการคุณทุกท่าน ทั้งภาครัฐ เอกชน สถานศึกษาและสื่อมวลชนที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ สิ่งของต่างๆ เพื่อช่วยในการทำงานของมูลนิธิ

และในปี ๒๕๕๙ เป็นปีที่คนไทยทุกคนต้องสูญเสียพ่ออันเป็นที่รักยิ่ง คือพ่อเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ณ เวลานั้นเป็นช่วงที่ประชาชนคนไทยทุกคน ไว้อาลัยให้กับพ่อหลวง ผู้ซึ่งเป็นที่เคารพรักและพระองค์ท่านได้ทำสิ่งดีๆ ไว้ให้กับลูกหลานในผืนแผ่นดินประเทศไทยแห่งนี้ไว้มากมาย

“ปวงข้าพระพุทธเจ้า ขอน้อมเกล้าฯน้อมมกราหม่อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ ข้าพระพุทธเจ้า คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ และอาสาสมัคร มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก”

นายเชษฐา มั่นคง
ผู้อำนวยการมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

สารบัญ

=====		
		
ถ้อยแถลง	คำนำ	Happy Life สุขใจในวัยกลาง ธรรมะจากพระไพศาล วิสาโล
๓	๔	๖ - ๘
.....
		
รายงานผลการดำเนินงาน ปี ๒๕๕๙ ๙ - ๑๔	เรื่องเด็กต้องขยาย	มาป็น กับ มพด.
.....	๑๕ - ๑๘	๑๙ - ๒๐
.....
		
Inspirational Article	Share Project โครงการเพื่อการแบ่งปัน	ขอบคุณ ผู้อุปการะคุณ
๒๑ - ๒๗	๒๘ - ๒๙	๓๐
.....
	๕	

“สุขใจในวัยขาลง”

ธรรมะจากพระไพศาล วิสาโล

เนื่องในวาระสวัสดีนปีใหม่ คุณศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๐

คนส่วนใหญ่มองว่าขาขึ้นดี แต่จริงๆ ขาลงมีอะไรดี ๆ เยอะ เช่น เรื่องของอาจารย์ประมวล เพ็งจันทร์ เมื่อสิบกว่าปีที่แล้วตัดสินใจลาออกจากมหาวิทยาลัยเมื่อปี ๔๔ เดินเท้ากลับสมุย โดย ๑) จะไม่พกเงิน ๒) จะไม่ขอข้าวใครกิน ๓) จะไม่พักบ้านคนรู้จัก พุดง่าย ๆ คืออุดมคติยิ่งกว่าพระอีก พระนี่ถึงแม้ไม่มีเงิน มีบาตร คนเห็นพระก็ใส่บาตรไปที่ไหนก็นิมนต์ให้พัก แต่อาจารย์ประมวลนี่ไปแบบนี้ ขณะที่อาจารย์เดินผ่านไปคอยอินทนนท์ วันนั้นไม่ได้กินอาหารอะไรเลย ก็เหนื่อยล้า พอมีคนผ่านมาชวนขึ้นรถไปจนถึงคอยอินทนนท์ ก็คงจะได้ทานน้ำทานอะไร ก็กลับมา มีกำลัง เสร็จแล้วก็เดินลงมาทางเดิม ตอนเดินลงพบว่าวิวทัศน์สวยงามมากทั้งบริเวณทางลงและโดยรอบ ก็ชื่นชมเต็มคำกับธรรมชาติและถูกคิด มาว่าเอ๊ะทำไมขาขึ้นมาเราองไม่เห็นไม่สังเกตก็เป็นเพราะว่า ใจมัวแต่ไปอยู่ยอดเขาอยู่ที่จุดหมาย แต่พอขาลงใจมันว่าง ไม่มีจุดหมายที่จะไปให้ถึงก็เห็นทิวทัศน์สวยงาม **อาตมาก็เลยได้ข้อคิดว่าจริงๆ ขาลงนี่ก็มีเสน่ห์นะ** เพราะว่าบางครั้งเวลาเราขึ้นนี่เราไม่เห็น เพราะมุ่งแต่จุดหมายปลายทางแต่ขาลงนี่เราจะสัมผัสสัมผัสกับความสวยงามที่อยู่รอบข้างคิดถึงชีวิตคนเราหลายคนชีวิตขาขึ้น ก็

ไม่ค่อยมีความสุข เพราะจุดหมาย เขาอยู่ข้างหน้าแต่คนที่ไปถึงจุดหมาย แล้วลงมาอย่างพวกเรานี้ นะ อาจจะ มีโอกาสได้เห็นความสวยงามของเส้นทาง อาตมาก็เลยคิดว่า ขาลงนี่มัน ก็มีความสุขให้เราได้เห็น

อาตมาอ่านงานวิจัยจากนักวิจัยสองชิ้นหนึ่งชื่อแอนดรู ออสวอล มหาวิทยาลัยวอชิงตัน อังกฤช คำศึกษา วิจัยถามความสุขของคน ๗๐ กว่าประเทศแล้วก็พบว่าคนที่อายุช่วงวัยที่มีความทุกข์มากที่สุดคือ ๔๖ ปีแล้ว

หลังจากนั้นก็ค่อย ๆ ขึ้น มีความสุขมากขึ้น อีกรางหนึ่งของคิสตัน อาเทอร์สโตน บอกว่าถามความรู้สึกของคนทุกวัย วัยที่มีความสุขที่สุดคือ ๑๔ ปี หลังจากนั้นก็ค่อย ๆ ตกลงมาเรื่อยมากขึ้น

จนถึงสี่สิบกว่าก็เครียดมากที่สุด หลังจากนั้นก็จะค่อย ๆ ขึ้น จนไปถึง ๕๐ ปี แล้วพบว่า ๕๐ ปี มีความสุขมากกว่า ๑๔ ปี หลายคนจะพึดตอน ๕๐ กว่าแล้วก็หลังจากนั้นชีวิตก็จะลงแต่ในแง่ความสุขที่มันกลับ “ตรงข้าม” นึกคิดว่าคนแก่ที่อยู่ในช่วงขาลง สุขภาพก็แย่มากาลังวังชาก็ลดลงเงินทองก็น้อยลง เร็วแรงก็ไม่ค่อยมี ชื่อเสียงฐานะตำแหน่งก็ไม่มีแล้ว มีแต่อดีตแต่ทำไมมีความสุขกว่า ก็เพราะว่าสำคัญที่สุดคือภูมิภาวะ คือคนที่อายุมาก เข้าผ่านโลกมามากเพราะฉะนั้นเจออะไรที่มันไม่ถูกใจที่ผันผวนแปรปรวนก็ไม่หวั่นไหวเหวี่ยงกับมัน เค้ารู้สึกว่ามันธรรมดาดีดีก็ธรรมดา เจ็บป่วยก็ธรรมดา เค้ามีความสุขเข้าใจ

โลกมากขึ้นจึงเห็นความผันผวนแปรปรวนความไม่จริงยั่งยืนนี้ เป็นธรรมดา อีกอย่างเค้าเริ่มเห็นข้อจำกัดของตนเอง บางอย่างที่ไม่สำเร็จไปไม่ถึงนี้เค้า ก็ไม่เป็นไรเพราะเค้าทำได้แค่นี้ คนที่ยังอยู่ในช่วงหนุ่มสาวนี่อะไรไม่สำเร็จก็จะโกรธโมโห ถ้าไม่สมหวังก็มีความทุกข์ เดียวนี้วัยรุ่นนะเพื่อนไม่คบได้ก็ทุกข์แล้วแต่คนแก่ก็ไม่คบได้ก็ธรรมดา เพราะว่ามันเป็นโลกธรรม คือ คนแก่นี้เค้ายอมรับข้อจำกัดตนเองมากขึ้นว่าบางทีเค้าก็สุขภาพไม่ดีแล้ว เป็นเรื่องของใจอีกอย่างคนแก่นี้ ค้นพบว่า สามารถจะหาความสุขจากปัจจุบันได้ คนหนุ่มนี้จะไปรอความสุขข้างหน้าว่าถ้าเกิดว่าสำเร็จ ร่ำรวยก็มีความสุข แต่ว่าคนแก่นี้พบว่าความสุขนี้ต้องหาจากปัจจุบัน เพราะว่าเวลาเหลือน้อยแล้วต้องหาความสุขจากปัจจุบัน ไม่ต้องไปรอความสุขข้างหน้า ความสุขจากปัจจุบันก็คือการที่ได้อยู่กับครอบครัวการที่ได้อยู่กับมิตรสหายได้สังสรรค์ กับมิตรสหายได้ไปเที่ยวบ้าง ได้อยู่กับลูกหลาน ได้อยู่กับธรรมชาติ ทำสวน นี่ก็เป็นข้อสรุปจากงานวิจัยว่าคนแก่ซึ่งเป็นช่วงขาลงนี้ ถึงแม้ว่ากำลังวังชา เงินทอง ชื่อเสียง จะลดน้อยถอยลงมันเป็นธรรมดาโลกแต่ความสุขเขามีมากขึ้นเพราะความสุขมันอยู่ที่ใจแล้วเขารู้ว่าเวลาเขาเหลือน้อยแล้ว เขาต้องหาความสุขจากปัจจุบันเท่าที่จะหยิบฉวยได้ความสุขคือเรื่องใกล้ตัว

อาตมาคิดว่าสำหรับคนที่คิดว่าอยู่ในช่วง ขาลงเราจะวางใจอย่างไร ๑) พยายามมีความสุขในปัจจุบัน ๒) เตรียมตัวสำหรับอนาคตคนหนุ่มนี้เค้าไม่สนใจปัจจุบัน เขาจะรอความสุขอนาคตพยายามสร้างอนาคตให้มันสวยสดงดงาม

แต่อาจมาว่ารุ่นคนที่มีอายุในช่วงกลาง ไม่ใช่วัยที่จะสร้างอนาคตแล้ว แต่เป็นวัยที่เตรียมพร้อมสำหรับอนาคต

อนาคตในที่นี้หมายถึงปลายทางความเจ็บ ความป่วย ความตายที่ใกล้เข้ามาเป็นสิ่งที่เราต้องเตรียมตัวแต่ก็ไม่มัวแต่เตรียมตัว ขณะที่เราอยู่ตอนนี้ก็มีความสุขกับปัจจุบัน

อาจมาว่าชีวิตคนเราจะมีความสุขในปัจจุบันได้นี้ อย่างหนึ่งที่สำคัญ คือยอมรับความจริงที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะพออายุมากขึ้นแล้วนี่อะไรก็ไม่สะดวกเหมือนเก่าการเดินทาง การทำงานรวมทั้งบริษัทบริวาร ถ้า

เรายอมรับความจริงได้นี้ สิ่งเหมือนข้อข้อนี้เป็นแค่ภายนอก แต่ใจเราไม่ทุกขต้องพยายามอยู่กับปัจจุบันให้มาก บางคนไปคิดอยู่กับอดีตก็ทุกข์ใจมันอยู่แต่กับอดีตโดยเฉพาะอดีตที่ไม่สมหวังมีความสุขกับทุกวัน แต่ว่าก็ต้องเตรียมตัว สำหรับอนาคตด้วย เพราะอนาคตด้วยชาลงนี้ ปลายทางเข้ามาเรื่อย เตรียมตัวส่วนหนึ่งต้องเตรียมตัวเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บเราจะมีเงิน ไว้รับมือสำหรับโรคภัยไข้เจ็บข้างหน้า ยังไม่พอจะความจริงต้องเตรียมเรื่องทรัพย์สินสมบัติด้วย จัดการเรื่องทรัพย์สินสมบัติด้วย ทำอย่างไรจะไม่เป็นภาระกับคนข้างหลัง ไม่เป็นภาระทางใจของเรา การรักษาอย่างไรที่เราปรารถนาให้รักษา อย่างไรก็ตาม

จะไม่ปรารถนาให้รักษา การเตรียมตัวอย่างที่เราจะมาพูดคือเตรียมตัวชาลง ถึงเวลาตายทำไงให้เราตายอย่างสงบ ไม่เฉพาะคนชาลงนะ คือจะตายนี้ก็ต้องตายดีไม่ทุกข์ทรมาน โดยเฉพาะผู้ที่ชาลง ชีวิตดีอยู่ดีไม่พอต้องตายดีด้วย อยู่ดีแต่ตายไม่ดี ก็ไม่ครบสมบูรณ์ ตายดีนี้ หมายความว่าภายในใจไม่มีความห่วงกังวลใจเป็นกุศล อาจารย์ประมวลพุดดี ตายดี คือเต็มใจและพอใจที่จะตาย ไม่ใช่แค่พร้อมต้องเต็มใจและพอใจด้วย เพราะเห็นว่า ชีวิตที่ผ่านมาทำดีที่สุดแล้วใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าแล้ว และเราคิดว่าเราพร้อมจะตายแล้วเพราะว่ามันถึงเวลาแล้วและมันไม่มีอะไรห่วงไม่มีอะไรกังวล

ผลการดำเนินงาน มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ปี ๒๕๕๙

การดำเนินงานของมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กในปี ๒๕๕๙ ได้ดำเนินงานเพื่อป้องกันคุ้มครองพัฒนาเด็กในสภาวะยากลำบาก ผ่านโครงการต่างๆ จำนวนกว่า ๑๖ โครงการ ๖๒ พื้นที่ ๑๘ จังหวัด โดยมุ่งเน้นเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กดังนี้

สิทธิสวัสดิการด้านการศึกษา สนับสนุนทุนการศึกษา

สวัสดิการด้านสุขภาพได้แก่ การสนับสนุนโครงการเกษตรเพื่ออาหารทุกมือ ส่งเสริมพัฒนาทักษะชีวิต และเข้าถึงบริการความรู้ด้านสุขภาพ สุขอนามัยกับกลุ่มเด็กต่างชาติ และเด็กกลุ่มเสี่ยง

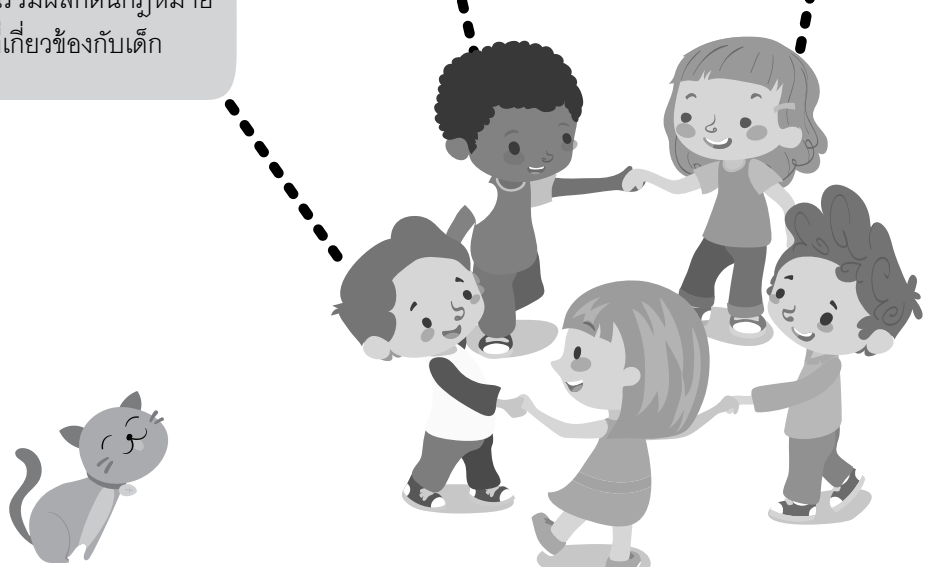
การพัฒนาอย่างรอบด้าน สนับสนุนให้เกิดพื้นที่สร้างสรรค์ พื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กๆ สร้างพื้นที่สุขภาวะ

สร้างกลไกชุมชนปกป้องเด็ก ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพแกนนำ ชุมชน ให้สามารถจัดการตนเอง มีทักษะในการดูแลเด็กๆ ในชุมชนการป้องกันปัญหาต่างๆ

พัฒนานวัตกรรมและเครื่องมือใหม่ๆ สร้างนักสื่อสารชุมชน พัฒนาระบบการเรียนรู้เพื่อเท่าทันภาวะวิกฤติสังคม

ป้องกันปัญหา ส่งเสริมกระบวนการทักษะชีวิตในกลุ่มเป้าหมาย ทั้งในระบบและนอกระบบ

ผลักดันและพัฒนากลไกการมีส่วนร่วมผลักดันกฎหมายนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

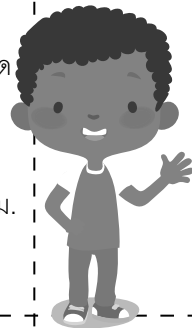

🌸 งานด้านการปกป้องคุ้มครองเด็ก 🌸

จาก ๑๓ ชุมชน ๓๘๑ ครอบครัว ๑๕ โรงเรียน ๔ มหาวิทยาลัย ผู้รับผลประโยชน์รวม ๔,๗๐๔ คน			หมายเหตุ การดำเนินงานและการสนับสนุน
ผู้ใหญ่(คน)	เด็ก(คน)	แรงงานเด็กต่างชาติ/ เด็กกลุ่มเสี่ยง	๑.อาสาสมัคร/แกนนำเด็กเยาวชน ๖๕ คน
๒๕๗	๔,๓๙๔	๕๓	๒.แกนนำชุมชนและผู้ปกครอง ๓๐ คน ๓.แกนนำครู ๒๕ คน ๔.ทุนการศึกษา ๖๓ ทุน ๕.การเสริมศักยภาพพัฒนาคุณภาพ ชีวิต ๔,๒๒๔ คน ๖.การสงเคราะห์และคุ้มครอง สวัสดิภาพ ๖ กรณี ๒๙๘ คน

🌸 งานด้านการพัฒนาและสร้างนวัตกรรมสำหรับเด็ก 🌸

กลุ่มเป้าหมาย	จำนวน/คน
๑.กลุ่มเป้าหมายหลัก ๑.๑ เด็กและครอบครัว ๑) กลุ่มแกนนำเด็กเยาวชน จำนวน ๙๔๔ คน ๒) กลุ่มเด็ก ครอบครัว ชุมชน ที่ได้รับประโยชน์จากการจัด กิจกรรมต่างๆ จำนวน ๑๙,๒๖๙ คน ๑.๒ กลุ่มเป้าหมายแกนนำชุมชน ครู อาสาสมัครชุมชน ภูมิปัญญา ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้นำศาสนา พัฒนาชุมชน อสม. ตำรวจ ทหาร สาธารณสุข อบต. เป็นคณะทำงานร่วมกับ โครงการอย่างต่อเนื่อง ๗๐๓ คน	๒๑,๔๙๓ คน
๒.กลุ่มเป้าหมายรอง ๒.๑ กลุ่มนักศึกษา หน่วยงาน อาสาสมัครในสังคม ขอข้อมูล ศึกษาดูงาน จัดกิจกรรม สนับสนุนอุปกรณ์ กลุ่ม CSR ภาคประชาสังคม เครือข่าย	๕๗๗
รวมกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์ทั้งหมด	๒๑,๔๙๓ คน

๑. เด็กในภาวะยากลำบากต้องการความช่วยเหลือ

- เด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบากและสภาวะวิกฤติได้รับการช่วยเหลือและคุ้มครอง จำนวน ๖ กรณี และ ๑ โรงเรียน ใน ๕ จังหวัด ได้แก่ ราชบุรี สุพรรณบุรี เพชรบุรี แม่ฮ่องสอน สระแก้ว สมุทรปราการ และในพื้นที่ ๓ จขต. มีเด็กได้รับประโยชน์จำนวน ๒๘๓ คน ผู้ใหญ่ได้รับประโยชน์จำนวน ๑๕ คน ได้รับการช่วยเหลือและคุ้มครองให้ได้รับการเลี้ยงดูตามมาตรฐานขั้นต่ำ

- เด็ก จำนวน ๑๓๕ คน ได้รับการสนับสนุนทุนการศึกษา สามารถเข้าถึงระบบการศึกษาอย่างเท่าเทียม และได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์การเรียน เด็กต่างชาติดังกล่าวเข้าสู่ระบบการศึกษา จำนวน ๕๓ คน

- เด็กนักเรียน จำนวน ๑,๙๑๔ คน จาก ๑๑ โรงเรียนในพื้นที่ จ.แม่ฮ่องสอน และ จ.สระแก้ว ได้รับประทานอาหารครบทั้ง ๓ มื้อ ในปริมาณที่เพียงพอ รวมทั้งอาหารที่รับประทานมีความปลอดภัย มีสารอาหาร คุณค่าทางโภชนาการและมีประโยชน์ต่อร่างกาย รวมทั้งมีทักษะชีวิตต่างๆ ที่เกิดจากการลงมือทำ โครงการเกษตรเพื่ออาหารทุกมื้อแบบครบวงจร

๒.แรงงานเด็ก เด็กต่างชาติ

- เด็กกลุ่มเสี่ยงในโรงเรียนในระบบจำนวน ๒๔๕ คน ได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องสิทธิเด็ก และงานอันตราย

- เด็กต่างชาติและเด็กกลุ่มเสี่ยงจำนวน ๒๗๓ คน ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาทักษะชีวิตและเข้าถึงบริการความรู้ด้านสุขภาพ สุขอนามัย

- ผู้ปกครองกลุ่มเด็กต่างชาติดังกล่าวและสมาชิกชุมชนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมโครงการและดูแลบุตรหลานให้ได้เข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน ๕๑ คน

- เกิดพื้นที่เล่นสำหรับเด็กแห่งใหม่ในศูนย์รับฝากเลี้ยงเด็กในชุมชนต่างชาติสะพานปลา(พม่า) ๒ พื้นที่ โดยนายจ้าง (สำนักงานสะพานปลา) ให้พื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครภายนอกและชุมชน เกิดพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกำลังพัฒนาเป็นพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับด้านกิจกรรมในชุมชน เปรมฤทัย (กัมพูชา)

๓. เด็กในภาวะวิกฤตใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

- เด็กและเยาวชนในพื้นที่ ๓ จชต. ได้รับกระบวนการพัฒนาทักษะความรู้เรื่องการมีส่วนร่วม ความเป็นพลเมือง และจิตอาสา กลุ่มเด็กจากชุมชนพื้นที่เป้าหมาย ๗ ชุมชน และเยาวชนจากมหาวิทยาลัย ๔ มหาวิทยาลัย จำนวน ๙๔ คน เข้าร่วมเป็นแกนนำขับเคลื่อนงานกลไกชุมชนปกป้องเด็กในพื้นที่

- กลุ่มเยาวชนโคกสะตอ ขับเคลื่อนงานพื้นที่สร้างสรรค์ระดับตำบล จัดมหกรรมครั้งแรกในตำบลจากการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน มีชุมชนทุกชุมชนในตำบลเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม มีผู้คนเข้าร่วมงานกว่า ๕,๐๐๐ คน

๔. เด็กชุมชนแออัดเมือง มีอาสาสมัครเด็กเยาวชนเพิ่มขึ้น ๑๐ คน รวมทั้งหมดจำนวน ๒๐ คน จาก ๔ ชุมชน มีการดำเนินการจิตอาสาช่วยงานชุมชน ทำกิจกรรมสื่อสร้างสรรค์ สามารถตักเตือนแนะนำเพื่อนที่มีปัญหา เรื่องเกม ยาเสพติด ภาวะเสี่ยงต่างๆ เรื่องเพศ และกลุ่มเสี่ยงที่ไม่เหมาะสมเข้ามาทำกิจกรรมต่อเนื่องจนมีสมาชิกเพิ่มมากขึ้น

๕. การพัฒนาเด็กเยาวชนในชุมชนชนบท กลุ่มเยาวชนศรีสะเกษติดิยัม แกนนำเด็กเยาวชนเป็นที่ยอมรับระดับพื้นที่ และภาคีเครือข่ายระดับภาคอีสาน ช่วยขับเคลื่อนงานเยาวชนระดับภาคอีสาน และกลุ่มดีจังอีสาน ตุ่มโฮมเกิดการรวมตัวกันของ ๕ มหาวิทยาลัยในภาคอีสาน สามารถสร้างเด็กกลุ่มใหม่ขึ้นเพื่อดำเนินการพัฒนาชุมชนของตนเองได้จำนวน ๙ กลุ่ม เกิดชมรมฮักบึงบูรพ์ในโรงเรียนมีสมาชิกจำนวน ๕๐ คน กลุ่มเยาวชนที่ทำงานกับผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชน สามารถดำเนินการในการเปิดพื้นที่ถนนคนเดินเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม และสร้างรายได้ให้ชุมชนได้เป็นครั้งแรกในอำเภอนี้ที่มีงานที่ดียุ่ สร้างการเรียนรู้ให้กับชุมชน

๖. เครือข่าย องค์กร ชุมชน

- ผู้บริหารโรงเรียน และคุณครูของ ๑๑ โรงเรียน ที่เข้าร่วมโครงการ มีแนวคิดและทักษะในเรื่องการดูแลและพัฒนาเด็กด้วยกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลายมากขึ้น

- โรงเรียนในพื้นที่สนับสนุนให้เด็กต่างชาติเข้าศึกษาในระบบ และให้การสนับสนุนการศึกษาของเด็ก และเปิดโอกาสให้มีการจัดกิจกรรมรณรงค์เผยแพร่เรื่องสิทธิเด็กและงานอันตราย ในโรงเรียน

- พื้นที่เป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการเพื่อนำแนวทางเรื่องกลไกชุมชนปกป้องเด็กไปใช้ใน ๗ ชุมชน เกิดเครือข่ายมหาวิทยาลัย ๔ มหาวิทยาลัย และเกิดกลุ่มนักศึกษาเข้าร่วมกลุ่มธนาคารใจอาสา

- แกนนำชุมชน ๓๐ คน เข้าร่วมเป็นแกนนำขับเคลื่อนงานกลไกชุมชนปกป้องเด็กในพื้นที่

- เกิดเครือข่ายองค์กรทำงานด้านเด็กเยาวชนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (Safety Net) มีสมาชิกเครือข่ายเข้าร่วม ๑๕ องค์กร

- เกิดการขยายพื้นที่สร้างสรรค์ และพื้นที่การทำงานใหม่โดยชุมชน ๑๘ พื้นที่

- เกิดเครือข่ายรองเมืองด้านศิลปะ ดำเนินการสำรวจชุมชนตรอกสลักหิน และสร้างสรรค์ศิลปะตามความต้องการของชุมชน จุดประกายแนวคิดเริ่มต้น ประชุมเครือข่ายรองเมืองเรื่องยิ้ม หาแนวทางการดำเนินงานร่วมกัน

๗. เกิดพื้นที่ต้นแบบพื้นที่เรียนรู้ ทั้งในชุมชน และโรงเรียนในพื้นที่ชุมชนเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๘. การขับเคลื่อนกฎหมายนโยบายด้านเด็กและเยาวชน มูลนิธิได้เข้าร่วมขับเคลื่อนกลไกการคุ้มครองและพัฒนาเด็กเยาวชนที่สำคัญหลายระดับ และผู้อำนวยการมูลนิธิและเจ้าหน้าที่มูลนิธิได้รับการแต่งตั้งในคณะทำงานต่างๆ ได้แก่

- คณะกรรมการสิทธิวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่...)พ.ศ.

- คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่าง พรบ.คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่..)พ.ศ.

- คณะอนุกรรมการจัดงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๙

- คณะทำงานติดตามผลมติสมัชชาพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

- คณะอนุกรรมการขับเคลื่อน ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนระดับชาติ เพื่อจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย

- เสนอนโยบายและแผนระดับชาติเพื่อจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย ปีงบประมาณ ๒๕๕๙-๒๕๖๓

- คณะทำงานการจัดทำรายงานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ฉบับที่ ๕-๖

- คณะอนุกรรมการเด็กปฐมวัยจังหวัดสมุทรปราการ

“ขอบคุณ
ที่ให้หนูมีโอกาส
เรียนหนังสือ มี
พื้นที่เล่นดี ๆ ”

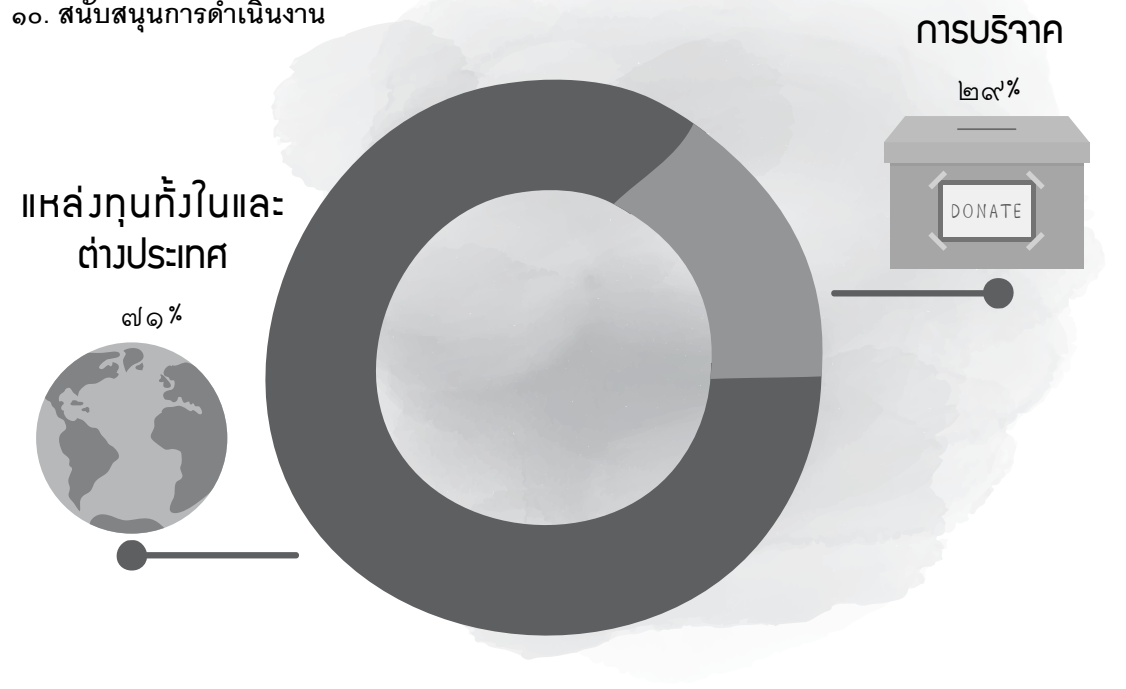
๙. เกิดภาคีเครือข่ายผู้ร่วมสนับสนุนการดำเนินงาน

พื้นที่สร้างสรรค์ วัฒนธรรมเด็กข้ามชาติ

๑๐. สนับสนุนการดำเนินงาน

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ร่วมกับเครือข่ายหน่วยงานในพื้นที่ผู้ปกครอง อาสาสมัคร และเด็กๆ ชุมชนสะพานปลา สร้างพื้นที่ดีๆ สำหรับเด็กให้เกิดขึ้นอีก ๑ พื้นที่ในชุมชนสะพานปลา จังหวัดสมุทรปราการ พื้นที่สร้างสรรค์แห่งนี้สร้างขึ้นเพื่อให้เด็กๆ ลูกหลานแรงงานต่างชาติที่อาศัยอยู่ในชุมชนได้มีที่เล่น ที่ปลอดภัย ได้แสดงออกทางความคิด มีที่พบปะพูดคุยกันของผู้ปกครอง จะเรียกว่าเป็น **พื้นที่สุขใจ** ของเด็กก็ได้

เยาวชน คนคืบถื่น

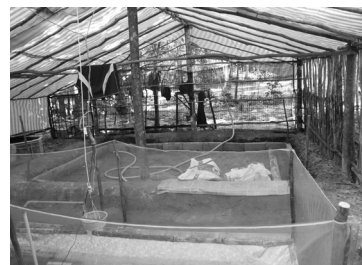
ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ นอกจากมูลนิธิฯ จะทำงานกลไกชุมชน ปกป้องเด็กแล้ว ยังส่งเสริมอาชีพให้กับเยาวชนที่ไม่ได้รับการศึกษาต่อด้วย เพื่อให้เยาวชนเหล่านี้ได้รวมกลุ่มมีกิจกรรมที่มีประโยชน์ และสร้างรายได้ด้วย อย่างกลุ่มเยาวชนคนคืบถื่นที่จังหวัดนราธิวาส สนใจการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง เยาวชนศึกษาวิธีการเลี้ยง และช่วยกันสร้างบ่อสำหรับเลี้ยงกุ้งด้วยวัสดุที่มีในชุมชน ซึ่งขณะนี้ได้เริ่มทดลองเลี้ยงจนแม่พันธุ์กุ้งออกไข่

ซึ่งเยาวชนกลุ่มนี้มีแผนจะเพิ่มจำนวนแม่พันธุ์กุ้งและพัฒนาบ่อเลี้ยงกุ้ง แต่ยังคงขาดงบประมาณสนับสนุนกิจกรรม

“ มนุษย์
จะได้รับความรู้
ตราบนานเท่านาน
ที่เขาแสวงหา
ความรู้
ถ้าหากเขาคิดว่า
เขามีความรู้
ทุกอย่างแล้ว
เขาก็กลายเป็น
คนที่โง่เขลา ”

ท่านบ็อบฮัมมิด
คือลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม

ศิลปะจุดประกายในใจคน ชุมชนตรอกสลักหิน

มพด. เดินหน้าเพิ่มพื้นที่ศิลปะเพื่อการพัฒนาชุมชนแออัดเมือง ขยายไปยังพื้นที่ในชุมชน ตรอกสลักหิน เครือข่ายรองเมืองเรื่องยิ้ม หวังเปลี่ยนจากตรอกย่านนักเลงเก่าหัวลำโพงให้กลายเป็นชุมชนศิลปะที่มีแต่คนมาเยี่ยมชมเยือน โดยกิจกรรมศิลปะนี้ได้รับความช่วยเหลือจากเครือข่าย นักศึกษามหาวิทยาลัย สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากการนำ ศิลปะลงไปในครั้งนี้เป็นเสมือนการเปิดใจให้คนชุมชนอยากลุกขึ้นมาดูแลและพัฒนาชุมชนตนเอง

พี่อ้มท้อง น้องอ้มด้วย

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก Food4good และบริษัทไทยสแตนเลสสตีล จำกัด ลงพื้นที่แม่ฮ่องสอนเพื่อสำรวจและแลกเปลี่ยนเรื่องวัตถุดิบ การทำอาหารจากวัตถุดิบที่เด็กๆ มีในโรงเรียนในโครงการ “พี่อ้มท้อง น้องอ้มด้วย” โดยมีเชฟ จากโรงแรมแทมมารีน วิลเลจ เชียงใหม่ สาธิตการทำอาหารที่มีคุณค่าให้เด็กๆ ทั้งนี้ บริษัทไทยสแตนเลสสตีลได้มอบ ภาชนะใส่อาหาร ชุดเครื่องครัวให้กับโรงเรียนเพื่อเด็กๆ ได้รับประทานอาหารที่ดี ถูกสุขลักษณะ แข็งแรง พร้อมเรียนรู้ตามวัย

มาป็น กับ มพด. ในครั้งนี้เราขอเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับเป็นผู้ส่งต่อ ให้แก่ประชาชนที่ขาดแคลน เสื้อและชุดสีดำ เพื่อใช้ในการไว้ทุกข์พระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

มพด.นำเสื้อ กางเกง และกระโปรง สีดำ ขาวและสีเทา ที่ได้รับมาจากผู้บริจาค ซึ่งมีอยู่ในตลาดแต่น้อยเป็นจำนวนมาก โดยมีน้องๆ จิตอาสามาช่วยกัน คัดแยก นำไปแจกให้แก่ประชาชน ณ สถานีรถไฟหัวลำโพง และศูนย์พัฒนาเด็ก ดวงแข ถนนรองเมือง

นอกจากเสื้อผ้าแล้ว ทางมพด. ได้จัดทำ ป้ายเตือนภัยให้ดูแลเด็กๆ ที่เดินทางมากกราบพระบรมศพกับผู้ปกครอง และแจกป้ายห้อยคอสำหรับเขียนชื่อ เบอร์ติดต่อและชื่อของผู้ปกครอง เพื่อให้คนที่พบเจอเด็กผลัดหลงติดต่อกับผู้ปกครองของเด็กได้ เนื่องจากบริเวณสนามหลวงมีประชาชนเดินทางมาเป็นจำนวนมาก จึงมีโอกาสที่เด็กจะผลัดหลงกับผู้ปกครอง หรือถูกมิจฉาชีพลักพาตัวไป

การทำความคิดครั้งนี้ได้รับความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจจากน้องๆจิตอาสา ที่มาช่วย คัดแยกเสื้อผ้า และยกย้าย รวมถึงเยาวชนชุมชนวัดดวงแข ที่มาช่วยกันแจกเสื้อ ซึ่งทำให้เกิด ความสุขใจทั้งคู่และผู้รับ

อาหารกายที่ดีต่อใจ

“อาหาร” ขึ้นชื่อว่าอาหารได้ยีน แล้วใครหลายคนคงจะหิวขึ้นมาทันที อาหารกินแล้วอิม กินแล้วช่วยให้หาย หิว มีประโยชน์ต่อร่างกาย แต่อาหาร ในปัจจุบันหรือจะเรียกว่าอาหารในยุคแอนดรอยด์ (ยุคที่โทรศัพท์แอนดรอยด์เฟื่องฟู) เมื่อเรากินเข้าไปแล้ว กลับไม่แน่ใจว่ากินแล้วจะมีประโยชน์ ต่อร่างกาย? กินแล้วจะอิม? กินแล้ว จะมีความสุข? เพราะอาหารที่กินเข้าไปนั้น เราไม่สามารถแน่ใจได้เลยว่า จะไม่มีการปนเปื้อนของยาฆ่าแมลง

เราไม่สามารถแน่ใจในขั้นตอน การผลิตได้เลยว่า ในแต่ละขั้นตอน นั้นจะไม่มีสารเคมีหรือสาร เข้าไป ในสัตว์ที่เรากินในผักที่เรารับประทาน เราไม่แน่ใจได้เลยว่าในขั้นตอนของ

การขนส่งวัตถุดิบก่อนที่จะมา ประกอบเป็นอาหารให้เรากินในร้านอาหารต่างๆ ไม่ได้มีการตรวจสอบเคมี เพื่อให้เนื้อสัตว์หรือผักเหล่านั้นเก็บไว้ ได้นานกว่าปกติ สรุปได้ว่าในยุคแอนดรอยด์นี้เราไม่สามารถแน่ใจได้ เลยว่าอาหารต่างๆ ที่เรากินเข้าไปจะ ดีต่อกายและดีต่อใจเราจริงๆ

ท่ามกลางสถานการณ์อาหาร ที่ไม่ปลอดภัย หรือไม่แน่ใจว่าปลอดภัยมีเด็กกลุ่มหนึ่งในโรงเรียนบนพื้นที่ สูงของจังหวัดแม่ฮ่องสอน พวกเขา แน่ใจว่าอาหารที่พวกเขารับประทานกันอยู่นั้นมันดีต่อกายและดีต่อใจของ เด็กๆอย่างแน่นอน เพราะเป็นอาหาร ที่มาจากสิ่งที่ปลูกเอง เลี้ยงเอง หาก มาเองจากในชุมชน นำมาแปรรูปนำ

มาปรุงเป็นอาหาร และรับประทาน กัน

โครงการนักร้องอาหารปลอดภัย ในโรงเรียนและชุมชน ของกลุ่มเด็กๆ นักเรียนโรงเรียนบ้านแม่เงา และโรงเรียนบ้านห้วยม่วง ตำบลแม่สวด อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยการสนับสนุนของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) เป็นโครงการ ที่สนับสนุนให้เด็กๆนักเรียนได้รวมกลุ่มกันเพื่อศึกษาและสำรวจโรงเรียน ชุมชนของตนเองเพื่อจัดทำแผนที่ “อาหารปลอดภัย” ในโรงเรียนและชุมชน รวมทั้งจัดทำปฏิทินอาหาร พื้นที่ถิ่นทั้ง ๓ ฤดู ที่มีอยู่ในชุมชน

จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ ผู้ปกครอง ชาวบ้านในชุมชน แกนนำชาวบ้าน และภูมิปัญญาชาวบ้านที่เกี่ยวกับอาหาร เพื่อหาแหล่งอาหารที่ปลอดภัยที่มีอยู่ในโรงเรียน ชุมชน เพื่อจะได้ช่วยกันอนุรักษ์แหล่งอาหารปลอดภัยเหล่านั้นไปพร้อมๆ กับการสร้างแหล่งอาหารที่ปลอดภัย โดยใช้พื้นที่ของโรงเรียนในการทำพื้นที่โดยเด็กๆ ช่วยกันปลูกพืชผักที่ปลอดภัย เลี้ยงสัตว์ที่ไม่มีสารพิษ ฮอร์โมนหรือพื้นเมฆท้องถิ่นที่กำลังจะสูญหายไป เช่น กลุ่มเด็กนักร้องสารอาหารปลอดภัยโรงเรียนบ้านแม่เงาที่พยายามรื้อฟื้นการทำไบยอห่อหมก อาหารพื้นถิ่นของชุมชน

บ้านแม่เงา ที่ใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่น และมีประโยชน์ต่อร่างกาย ได้แก่ หน่อไม้และไบยอซึ่งสามารถหาได้ในชุมชนที่กำลังจะสูญหายไปกลับมาให้เด็กๆ และชาวบ้านได้รู้จักและได้ทำรับประทานกันอีกครั้ง หรือเมนูน้ำพริกกับสมุนไพรของกลุ่มเด็กนักร้องสารอาหารปลอดภัยโรงเรียนบ้านห้วยม่วง ที่เป็นการแปรรูปผลผลิตจากโครงการเกษตรเพื่ออาหารทุกมือที่เด็กๆ เลี้ยงเองกับมือเข้ากับสมุนไพรต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชนให้เป็นเมนูอาหารปลอดภัยที่ทั้งเด็กในโรงเรียนและชาวบ้านในชุมชนสามารถทำรับประทานได้อย่างลงตัว

อาหารที่ปลอดภัยก็คืออาหาร

แผนที่อาหารปลอดภัย

ที่เรากินเข้าไปแล้วมันดีต่อทั้งร่างกายและดีต่อทั้งหัวใจของเรา อาหารที่เด็กๆ กลุ่มนักร้องสารอาหารปลอดภัยช่วยกันทำนี้ ทุกขั้นตอนทุกกระบวนการ ล้วนเจือปนไปด้วยความตั้งใจของเด็กๆ ที่อยากจะช่วยกันสร้างพื้นที่อาหารปลอดภัยให้เกิดขึ้นในโรงเรียนและชุมชนของพวกเขา เพื่อให้เพื่อนพี่น้องพี่และคุณครูในโรงเรียน พ่อแม่ปู่ย่าตายาย พี่ป้าน้าอาและคนในชุมชนของพวกเขาได้มีอาหารที่ปลอดภัยรับประทาน เพราะฉะนั้นอาหารต่างๆ ถ้ามันเกิดขึ้นจากหัวใจที่ปรารถนาดี ก็คืออาหารที่ปลอดภัยที่ดีต่อทั้งร่างกายและดีต่อใจเมื่อเรารับประทานเข้าไป

เพราะอะไรจึงเข้ามาร่วมขับเคลื่อนงานกับมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

นายเสถียร พันธังงาม ผอ.โรงเรียนเมืองคง (คงคาวิทยา) อำเภอราชสีห์ไศล จังหวัดศรีสะเกษ การร่วมขับเคลื่อนงานกับมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก มาจากการเห็นสถานการณ์เด็กนักเรียนในโรงเรียนมีปัญหาเรื่องความรับผิดชอบต่อหน้าที่ รู้สึกเหมือนการศึกษาที่ผ่านมาไม่มีทิศทาง จัดทำไปตามหน้าที่จึงตกลึกได้ว่าน่าจะเริ่มต้นจากการให้เด็กรู้จักหน้าที่ของตนเองก่อน ตั้งเป้าว่าจะต้องสร้างเด็กให้มีความรับผิดชอบรู้หน้าที่เริ่มตั้งแต่มาถึงโรงเรียนจนเลิกเรียน เริ่มต้นดำเนินการโดยผ่านกิจกรรมโดยยังไม่ได้บอกครูว่าเราจะทำอะไร จากนั้นสร้างกลุ่มครูที่มีความเข้าใจ สิ่งที่เราจะทำเข้ามาเป็นแกนนำ

สิ่งที่เกิดขึ้นและเห็นผล คือกิจกรรม Friday is Fly day เกิดแนวคิดที่ว่าวันศุกร์เป็นวันที่ไบยอบิน ใช้แนวคิดจากการที่ได้ไปดูงานที่ป็นเมืองจอร์จทาวน์ ที่เขาหยุดปิดเมืองทำกิจกรรมกันในวันอาทิตย์ ปิดถนนหลักของเมือง และให้ประชาชนออกมาทำกิจกรรมร่วมกัน จึงได้นำมาปรับใช้โดยให้วันศุกร์เป็นวันอิสระเสรีทั้งครูและนักเรียน บนหลักการที่มี

เป้าหมายให้อิสระครูและนักเรียนร่วมกันออกแบบการแต่งกายและกิจกรรม โดยหลังจากเสร็จกิจกรรมมีการสรุปบทเรียนที่ได้เรียนรู้ร่วมกันจากการประเมินทางกายภาพที่สัมผัสได้ ความพึงพอใจของครูและนักเรียนชัดเจนมาก เด็กมีความสุขมากเมื่อถึงวันศุกร์เขาจะยิ้มแย้มแจ่มใสตื่นเต้น ที่สำคัญเขาได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าจะไปไหนทำกิจกรรมอะไร ที่สำคัญตอบใจหทัยลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้

สิ่งที่เห็นด้านพัฒนาการของเด็กคือ๑) เด็กกล้าออกแบบ เด็กกล้าบอก ว่าอยากเรียนอะไร ๒) เวลาสรุปบทเรียนเป็นการฝึกให้เด็กเกิดการสังเกต

เพิ่มทักษะการเก็บจดบันทึกตามความเข้าใจให้เห็นในทุกมิติ กระบวนการนี้คิดว่าเป็นกระบวนการที่มองเห็นภาพอย่างชัดเจนว่าเด็กกล้าพูดเพราะพูดในสิ่งที่เขาเพิ่งผ่านมาพบเห็นมา

แรงบันดาลใจในการทำงานมาจากหลายภาคส่วน การได้เข้ามาทำงานกับมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กทำให้เรารู้สึกว่ามีอะไรอีกมากมายที่เรายังเข้าไปไม่ถึง โดยเฉพาะเรื่องการจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนโดยไม่ยึดติดอยู่กับห้องเรียน เราแยกกิจกรรมของโรงเรียนกับชุมชนออกหากันไม่ได้ ทำอย่างไรที่เราจะเข้าไปทำงานกับชุมชนแล้วเชื่อมกับการ-

เรียนในห้องเรียน แรงแบบดาลใจที่ชัด อีกประเด็นคือการทำงานของมูลนิธิ เพื่อการพัฒนาเด็กและทีมงานทุกคน เข้ามาทำงานให้เห็นว่าแม้มูลนิธิไม่ได้ อยู่ในระบบของกระทรวงศึกษาธิการ แต่มองการศึกษาไกลกว่ามาก ทำให้ รู้สึกว่าเราต่างหากที่จะออกแบบ แสดงบทบาทให้มันชัดเจนของ กระบวนการในการจัดการศึกษา สร้างเด็กให้เป็นคนที่มีคุณสมบัติ

วิธีสร้างพลังให้นักเรียนได้เข้ามา มีส่วนร่วมในการวางแผนคิด บางที่เราอาจต้องเป็นต้นคิดแต่ในการ แลกกิจกรรมแลกเปลี่ยนในการ ปฏิบัติจะให้ทุกคนมีสิทธิและอิสระในการ คิดและทำ มีความสุขกับการ ทำงานมากการทำงานสร้างแรงบันดาลใจ โดยเฉพาะความคิดของตัวเอง แต่คิดว่าบางอย่างก็ต้องคอย กระตุ้น ยึดหลักว่าการกระตุ้นในการ ทำงานเป็นเรื่องใหญ่ เราจะใช้คำว่า **โรงเรียนเมืองคงเป็นโรงเรียน Active School** โรงเรียนที่กระตือรือร้น กระฉับกระเฉงว่องไว รับฟังทุกมิติ ครู ก็ต้องเป็นครูที่กระตือรือร้น นักเรียน ก็จะเป็นนักเรียนที่กระตือรือร้นตาม มา พอพูดถึงโรงเรียนตัวเองรู้สึกว่ามี ภูมิใจว่าเป็นโรงเรียนที่ทำอะไรแตกต่างจากโรงเรียนอื่น เขารู้สึกว่าอยู่ อยู่นานในเชิงกระบวนการคิด เขาก็ อยากรจะส่งแรงกระตุ้นพวกนี้เข้าไป

ดร.ครรชิต ไชยโพธิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียน บ้านกระเดาอุ่มแสง อำเภอราชไสล จังหวัด ศรีสะเกษ เริ่มแรกเห็นกระบวนการการทำงาน กระบวนการพัฒนาเด็กนักเรียนของมูลนิธิฯ ที่มีความแตกต่างจากที่เราจัดการงานที่ร่วมกันในช่วง เริ่มต้นคืองานภูมิปัญญาผู้เฒ่าผู้แก่ ผ่านกระบวนการให้เด็กสืบค้นภูมิปัญญาแล้วนำมาสื่อสาร ผ่านสื่อหนังสือเล่มเล็ก การดำเนินงานนี้เด็กได้มีการ ฝึกปฏิบัติจริงได้เรียนรู้ด้วยตนเองจนเกิดทักษะทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ความรู้จิตตะ คุณธรรมจริยธรรม

เมื่อได้เห็นกระบวนการทำงานของมูลนิธิฯ จึงอย่างร่วมงานด้วย เราไม่ได้มองเรื่องงบประมาณ เรายมองเรื่องรูปแบบการพัฒนาเด็ก การเข้าถึงเด็ก และเด็กเกิดทักษะการเรียนรู้ กระบวนการต่างๆ ได้ เชื่อมโยงระหว่างเด็ก โรงเรียน ชุมชน ภูมิปัญญา ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ทำให้เด็กรู้จักรักเหง้าตนเอง

รู้จักตนเองรู้จักภูมิปัญญาวัฒนธรรมของชุมชน ตนเอง ทำให้เด็กเกิดสำนึกรักบ้านเกิด

สิ่งที่เกิดขึ้นและเห็นได้ชัด คือ เด็กนักเรียนมีความรับผิดชอบ เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน มีทักษะ อาชีพสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างดี ชุมชนกับ โรงเรียนสามารถทำงานใช้ภูมิปัญญาร่วมกันอย่าง กลมกลืน จากการดำเนินโครงการต่างๆ ทำให้ โรงเรียนบ้านกระเดาอุ่มแสงเป็นที่รู้จักมากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเรียนรู้ศึกษาดูงานสำหรับ หน่วยงานและบุคคลทั่วไป

หากเราสามารถดึงพลังของเด็กไม่เฉพาะใน โรงเรียน แต่รวมถึงเยาวชน ผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องเข้ามา ช่วยกันขับเคลื่อนน่าจะทำให้สังคมไทยเราดีขึ้น ชุมชนก็จะเกิดความตระหนักรักชุมชน

เรื่องเล่าจากพื้นที่เล็กๆ

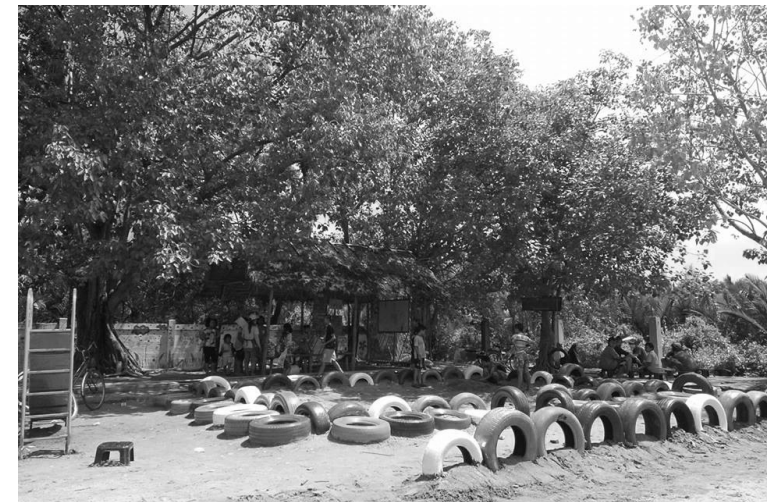
พื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กต่าง ชาติชุมชนสะพานปลา ที่เป็นทั้งพื้นที่ ที่ปลอดภัย พื้นที่เรียนรู้ พื้นที่พักผ่อน ของเด็กๆ แล้ว ยังเป็นพื้นที่ที่พูดคุยของ ผู้ปกครอง หลังจากที่พื้นที่เล่นของเด็ก ผ่านการเล่น และกิจกรรมสร้าง สรรค์มาเป็นเวลานานกว่า ๔ ปี ย่อม ต้องปรับปรุงและซ่อมแซมเป็นระยะ ทุกครั้งที่นัดหมายกันทำความสะอาด ปรับปรุงพื้นที่เล่นของเด็กๆ ถือว่า เป็นช่วงเวลาที่คุณคนรอคอย เพราะ เด็กๆจะดูแลพื้นที่เล่นของพวกเขา ทุกครั้งนั่นเอง จะมารอพื้นที่เล่นที่ ร้อนทวาย พลับ จอบ ฯลฯ เพื่อร่วม ทำความสะอาดอย่างสนุกสนาน

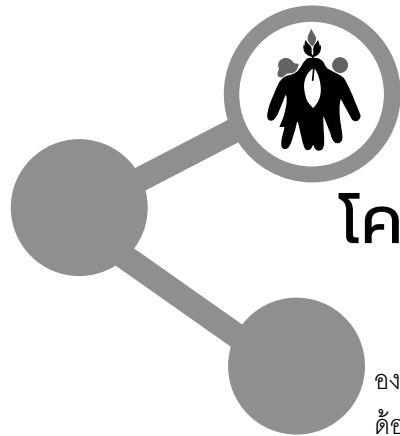
เช้าวันอาทิตย์พวกพี่ๆ นั่งรถขน ของและอุปกรณ์มาถึงพื้นที่ที่มีผู้ ปกครองและเด็กๆ มารอเราราว ๓๐ คนได้ ซึ่งเยอะกว่าทุกครั้งที่เรานัด ทำกิจกรรม ภาพที่เห็นเมื่อรถเลี้ยว เข้ามาเด็กๆ ต่างวิ่งกรูมาช่วยขนของ อย่างชะมัดเข้มข้น สนามทรายที่ สะอาดจากการร่อนเศษต่างๆ ออก แล้ว พื้นที่บริเวณโดยรอบถูกกวาด เรียบร้อย ล้อยางสีม่อๆ ถูกปัดทราย ออกเพื่อรอสี ทาใหม่ ทุกคนต่างใจ จดจ่อที่จะปรับปรุงพื้นที่เล่น

จากเหตุการณ์เล็กๆ ครั้งนี้ ทำให้ อู๋รู้สึกว่าการเปลี่ยนแปลงบาง อย่างขึ้นในชุมชนสะพานปลา ทุก ครั้งเล็กๆ จะต้องรอให้บอกว่าจะต้อง เตรียมอะไร ทำอะไรบ้าง แต่ครั้งนี้ เด็กๆ ริเริ่มด้วยตัวเอง ทำให้อู๋รู้สึกถึง ความผูกพัน ความรักที่มีต่อพื้นที่ สร้างสรรค์ของพวกเขา แม้จะเป็น พื้นที่ธรรมดา แคร์มศาลา และเว็จ สนามทรายเล็กๆ ซึ่งช้าล้อย่างที่ เหลือเพียง ๑ เส้น แก่งไปมาบึง ไม้

จากการลงพื้นที่มาตลอด ทำให้ เห็นถึงความผูกพันของเด็กและผู้ ปกครองแล้วยังมีความผูกพันระหว่าง อู๋กับทุกคน รอยยิ้ม แววตา ที่มอง อย่างมีความสุขทุกครั้งที่ได้เจอกัน สร้างกำลังใจที่มากล้นให้กับอู๋ นี่คื อพลังของพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กๆ พื้นที่แห่งมิตรภาพและความผูกพัน แม้คนในชุมชนนี้จะรู้ว่าอีกไม่นานก็ จะต้องย้ายออกไปด้วยเหตุผลของผู้ ให้เช่า แต่ทุกคนก็อยากจะใช้เวลาที่ เหลือ อยู่กับพื้นที่แห่งความสุขของ พวกเขา

.....

Share Project โครงการเพื่อการแบ่งปัน

ประเทศไทยมีเด็กด้อยโอกาสเป็นจำนวนถึง ๖,๔๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งองค์กรที่ทำงานด้านเด็กต่างมุ่งเน้น การทำงานเพื่อช่วยแก้ปัญหาเด็กด้อยโอกาส และลดจำนวนเด็กด้อยโอกาสในสังคมไทยให้น้อยลง

มพด.เป็นอีกหนึ่งองค์กรที่ไม่เพียงแต่มุ่งเน้นการช่วยเหลือเพื่อให้เด็กด้อยโอกาสมีจำนวนลดลง แต่เรายังยึดหลักการพัฒนาเด็กให้สามารถพึ่งตนเองได้ และเผยแพร่สู่ชุมชนและสังคม ด้วยประสบการณ์ ๓๕ ปี ที่ทำงานช่วยเหลือ คุ้มครองและพัฒนาเด็กให้รอดพ้นจากสภาวะยากลำบากมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ และที่ผ่านมาองค์กรพบว่าในสังคมไทยมีผู้ใหญ่ใจดีพร้อมที่จะช่วยเหลือเด็กๆ เป็นจำนวนมาก เพื่อคิดค้นผลักดันการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนอย่างสร้างสรรค์และมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย

ชวนมาแบ่งปัน

เกษตรเพื่ออาหารเด็กทุกมื้อ

สร้างแปลงเกษตรในโรงเรียนที่จะเป็นแหล่งอาหารให้เด็กทั้งโรงเรียน เพื่อแก้ปัญหาเด็กขาดแคลนอาหาร และทำให้เด็กได้รับประทานอาหารครบทุกมื้อที่จำเป็นต่อร่างกายและสมองของเด็ก ลดปัญหาเด็กมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์

สนับสนุนการทำงานของมูลนิธิฯ

สานต่อความปรารถนาดีเพื่อการพัฒนาเด็กให้มีชีวิตที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืนกับมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก เงินบริจาคของคุณสามารถช่วยให้มูลนิธิฯทำงานช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสต่อไปได้

เสริมพลังบวกเด็ก3จังหวัดชายแดนใต้

ชายแดนใต้ เพื่อเด็ก3จังหวัดชายแดนใต้ ในการทำสิ่งดีๆ ให้เกิดประโยชน์คืนสู่ชุมชน โดยมีแนวคิดในการรวมกลุ่มเยาวชนจากชุมชนในภาคใต้เพื่อแบ่งปันความรู้ในด้านต่างๆ ที่มีไปพัฒนาชุมชนและเด็ก รวมถึงการลงแรงในการดูแลพัฒนาสิ่งต่างๆ ให้สังคมดีขึ้น

ทุนเพื่อการศึกษาที่ยั่งยืน

ทำให้เด็กได้รับโอกาสที่จะได้เรียน ให้เด็กที่มีโอกาสน้อยได้มีโอกาส มีความพร้อมเพื่ออนาคตที่ดีขึ้น

การส่งเสริมสุขภาวะที่ดีในเด็ก

ทำให้เกิดสุขภาวะที่ดีแก่ เด็กในชุมชนเมือง เด็กต่างจังหวัด และเด็กต่างชาติเพื่อให้เกิดการพัฒนาสุขภาวะที่ดี มีพื้นที่เล่นส่งเสริมพัฒนาการที่ปลอดภัย มีมุมมองสุขภาพชุมชน ทำให้เด็กมีสุขภาพที่ดีและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

นอกจากคุณจะช่วยให้เด็ก ๆ มีชีวิตที่ดีขึ้นแล้ว ยังช่วยให้สังคมดีขึ้น เพราะมูลนิธิฯเน้นการพัฒนาให้เด็กพึ่งตนเองได้และเติบโตเป็นผู้ให้

เพียงโอนเงินสนับสนุนที่
บัญชีธนาคารในนาม มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

ธนาคาร	สาขา	ประเภท	เลขบัญชี
กรุงไทย	สะพานขาว	ออมทรัพย์	021-0-02168-3
กรุงเทพ	พระปิ่นเกล้า	สะสมทรัพย์	162-0-23632-1
กสิกรไทย	บางยี่ขัน	ออมทรัพย์	047-2-61241-7
ออมสิน	ราชดำเนิน	เพื่อเรียก	05-002379147-3

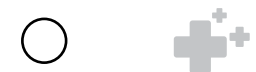
เกษตรเพื่ออาหารเด็กทุกมื้อ

ทุนเพื่อการศึกษาที่ยั่งยืน

เสริมพลังบวกเด็ก3จังหวัดชายแดนใต้

ส่งเสริมสุขภาวะที่ดีในเด็ก

สนับสนุนการทำงานของมูลนิธิฯ

กรุณาส่งสำเนาใบโอนมาที่ มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

โทรสาร ๐๒-๔๓๕-๕๒๘๑ ต่อ ๑๐๒
หรือ E-mail : iamchild2004@yahoo.com

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก เป็นมูลนิธิที่ได้รับการยกเว้นภาษี

จากกระทรวงการคลัง ลำดับที่ ๑๗๙

ผู้บริจาคสามารถนำไปשרรับเงินไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี

ขอบคุณผู้สนับสนุนการดำเนินงาน ของมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

บจก.ไฮคิว ผลิตภัณฑ์อาหาร	บมจ.เอเชียซอฟต์แวร์ คอร์ปอเรชั่น
บริษัทไโดเมนชั่น ดาต้า (ประเทศไทย)	บมจ.ควอลิตี้มีเนอรัล
บมจ.กรุงเทพดุสิตเวชการ	คุณนฤมล คงสาคร
บริษัทกล้าก้าวอินสไปเรชั่น จำกัด	บริษัทละแมพาราอู๊ดจำกัด
บริษัทยูเนียนการ์เมนท์ จำกัด	บจก.อิเทอนัลโซวาไฮโพลีเบอร์
บจก.โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย	มูลนิธิจิรกิติ
สโมสรนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ	คุณบรรหาร ศิลปอาชา
ทันตแพทย์ทองเอก นาวาเจริญ	โรงเรียนจารุพัฒนานุกุล
คุณรุ่งระวี กิตติสินชัยกุล	คุณจันทรา ปิติพิรุณกุล
คุณเอกชัย ลีลาวัศมี	คุณอรวรรณ ตันติสุนทร
คุณวัฒนา สิทธิสา	คุณหลา แซ่ตั้ง
คุณวลี ศิตลักษณ์	คุณสิดา ศิตลักษณ์
บริษัทเอสตราโก เมดิเคิลเน็ตเวิร์คส จำกัด	
มูลนิธิแอมเวย์เพื่อสังคมไทย	

รวมทั้งผู้สนับสนุนท่านอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน สื่อมวลชนทุกแขนง สถานที่ว่างกลอง
เครือข่าย แหล่งทุน และผู้ร่วมสนับสนุนการสร้างอาคารแค้นอง

เจ้าของ : มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.)

ที่ปรึกษา : รศ.ดร. โคทม อารียา ศ.ดร.ชัยวัฒน์ สถาอานันท์

บรรณาธิการ : เชษฐา มั่นคง

กองบรรณาธิการ : อาทิตา รอดสมนาม, ทัดติยา ลิขิตวงษ์, สุนีย์ สารมิตร,
ประสพสุข โบราณมูล,กนกวรรณ โมรัฐเสถียร

ออกแบบรูปเล่ม: กมลรัตน์ อู่อรุณ ออกแบบปก: กำพล จันทวิสูตร

พิมพ์ครั้งแรก : เมษายน ๒๕๖๐ จำนวน ๓,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ : บริษัท ออฟเซ็ท พลัส จำกัด

บริจาคสนับสนุนการดำเนินงานของมูลนิธิฯ ทาง ธนาคาร ส่งจ่าย ปรณ.บางกอกน้อย
หรือ เช็ค ในนาม มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก หรือโอนเงิน

ธนาคาร	สาขา	ประเภท	เลขบัญชี
กรุงไทย	สะพานขาว	ออมทรัพย์	021-0-02168-3
กรุงเทพ	พระปิ่นเกล้า	สะสมทรัพย์	162-0-23632-1
กสิกรไทย	บางยี่ขัน	ออมทรัพย์	074-2-61241-7
ออมสิน	ราชดำเนิน	เผื่อเรียก	05-0023-7914-73

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก เป็นมูลนิธิที่ได้รับการยกเว้นภาษี

จากกระทรวงการคลัง ลำดับที่ ๑๗๙

ผู้บริจาคสามารถนำไปเสร็จรับเงิน ไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี

สถานที่ติดต่อ : มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.)

สำนักงานปิ่นเกล้า (จะเปิดทำการถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ หลังจากนั้นติดต่อที่
สำนักงานสันติคาม*)

๑๔๓/๑๐๙-๑๑๑ หมู่บ้านปิ่นเกล้าพัฒนา แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทรศัพท์ ๐๒-๔๓๓-๖๒๙๒ โทรสาร ๐๒-๔๓๕-๕๒๘๑ ต่อ ๑๐๒

ศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม*

๑๗๙ ม.๖ ถ.สุขุมวิท๑๐๗ ต.สำโรงเหนือ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐

โทรศัพท์ ๐-๒๓๙๓-๓๗๑๗ โทรสาร ๐-๒๗๔๙-๓๘๑๐

ศูนย์ดวงแข ปทุมวัน

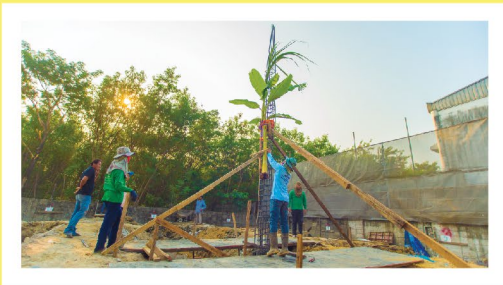
๓๔๔ ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๑๓-๗๙๓๒-๓

“อาคารแต่น้อง”

ศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก
ซอยแปริ่ง ๒ ถนนสุขุมวิท ๑๐๗ จังหวัดสมุทรปราการ

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก จะดำเนินการสร้าง “อาคารแต่น้อง” เป็นอาคาร ๒ ชั้นพื้นที่ใช้สอย ๓๐๒ ตารางเมตร เพื่อเป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมเพื่อการปกป้องคุ้มครอง และพัฒนาเด็ก เป็นพื้นที่สร้างสรรค์ และพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำงานเพื่อการพัฒนาเด็กรวมทั้งเป็นศูนย์ประสานงานหลักของมูลนิธิฯ

ร่วมสร้าง “อาคารแต่น้อง” ได้ที่

ธนาคารกสิกรไทย ชื่อบัญชี มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก
สาขาบางยี่ขัน ประเภทออมทรัพย์
เลขที่ 047-2-43499-5

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) เป็นองค์กรสาธารณกุศลลำดับที่ ๑๗๙ จากกระทรวงการคลัง
ผู้บริจาคสามารถนำใบเสร็จรับเงิน ไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี

** กรุณาส่งหลักฐานการโอนเงิน และชื่อที่อยู่ผู้บริจาคทางอีเมลหรือโทรสาร
เพื่อมูลนิธิดำเนินการออกใบเสร็จ

เพื่อประโยชน์สุขของเด็ก

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.)
๑๗๙ หมู่ ๖ ซอยแปริ่ง ๒ ต.สำโรงเหนือ
อ.เมืองสมุทรปราการ จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
โทรศัพท์ ๐๒-๓๙๓-๓๗๑๗ โทรสาร ๐๒-๗๔๙-๓๕๑๐
E-mail : iamchild2004@yahoo.com
www.iamchild.org / www.facebook.com/iamchildpage

